

Υπόθεση T-247/01

eCopy, Inc

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**

«Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα ECOPY — Κατάχρηση εξουσίας — Διακριτικός χαρακτήρας αποκτηθείς διά της χρήσεως μετά την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2002 II-5304

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Κοινοτικό σήμα — Καθορισμός και κτήση του κοινοτικού σήματος — Απόλυτοι λόγοι απαράδεκτου — Σήματα στερούμενα διακριτικού χαρακτήρα — Εξαιρέση — Επέλευσή του διά της χρήσεως — Απαίτηση αποκτήσεως διακριτικού χαρακτήρα πριν από την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος (Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρο 7 § 3)*

2. Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία προσφυγής — Προσφυγή ενώπιον του κοινοτικού δικαστή — Νομιμότητα της απόφασης τμήματος προσφυγών — Θίγεται από την επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών — Προϋπόθεση παραδεκτού (Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρο 63 §§ 2 και 3)
3. Κοινοτικό σήμα — Καθορισμός και κτήση του κοινοτικού σήματος — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Σήματα στερούμενα διακριτικού χαρακτήρα — Εξαίρεση — Επέλευσή του διά της χρήσεως — Εξέταση εκ μέρους του Γραφείου — Περιορίζεται στα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία που επικαλέστηκε ο αιτών την καταχώριση σήματος (Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρα 7 § 3 και 74 § 1)

1. Το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος πρέπει να έχει αποκτηθεί διά της χρήσεώς του πριν από την κατάθεση της αιτήσεως. Κατά συνέπεια, δεν ασκεί επιρροή το αν ένα σήμα απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεώς του μετά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος και πριν το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα), δηλαδή ο εξεταστής ή, ενδεχομένως, το τμήμα προσφυγών, αποφανθεί επί του ερωτήματος αν απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου αντιτάσσονται στην καταχώριση του εν λόγω σήματος. Αυτό συνεπάγεται ότι το Γραφείο δεν μπορεί να λάβει υπόψη κανένα αποδεικτικό στοιχείο που αφορά τη μετά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως χρήση.
2. Η νομιμότητα μιας απόφασης του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) θίγεται από την επίκληση ενώπιον του Πρωτοδικείου νέων πραγματικών περιστατικών μόνον αν έχει αποδειχθεί ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη τα περιστατικά αυτά κατά τη διοικητική διαδικασία, πριν εκδώσει οποιαδήποτε απόφαση επί του υπό κρίση ζητήματος.

Αφενός, από τον συνδυασμό των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα προκύπτει ότι τόσο η ακύρωση όσο και η μεταρρύθμιση απόφασης των τμημάτων προσφυγών δεν είναι δυνατή παρά αν στερείται νομιμότητας τόσο από πλευράς ουσίας όσο και από πλευράς τύπου και, αφετέρου, η

(βλ. σκέψη 36)

νομιμότητα μιας κοινοτικής πράξεως πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που υφίστανται κατά τον χρόνο εκδόσεώς της.

(βλ. σκέψη 46)

3. Κατά την εκτίμηση του αν ένα κοινοτικό σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα αποκτηθέντα διά της χρήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) υποχρεούται να προβεί στην εξέταση πραγματικών περιστατικών ικανών να προσδώσουν στο υπό εξέταση σήμα τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα μόνον αν τα έχει επικαλεστεί ο αιτών.

Συγκεκριμένα, μολονότι είναι γεγονός ότι, όσον αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, δεν υφίσταται κανόνας ορίζων ότι η εξέταση εκ μέρους του Γραφείου (δηλαδή εκ μέρους του εξεταστή ή, ενδεχομένως, εκ μέρους του τμήματος προσφυγών) περιορίζεται στα πραγματικά περιστατικά που επικαλέστηκαν οι διάδικοι, αντιθέτως προς

τις διατάξεις του άρθρου 74, παράγραφος 1, in fine, του ίδιου κανονισμού περί των σχετικών λόγων απαραδέκτου, ελλείψει ισχυρισμού, εκ μέρους του αιτούντος την καταχώριση σήματος, σχετικού με τον αποκτηθέντα διά της χρήσεως διακριτικό χαρακτήρα του σήματος αυτού, καθίσταται πρακτικώς αδύνατο για το Γραφείο να λάβει υπόψη το ότι το υπό εξέταση σήμα απέκτησε τον εν λόγω χαρακτήρα.

Ομοίως, το Γραφείο υποχρεούται να λάβει υπόψη ένα στοιχείο που έχει ως σκοπό να αποδείξει ότι το υπό εξέταση σήμα απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως μόνον αν ο αιτών την καταχώριση σήματος το παρέσχε κατά τη διάρκεια της ενώπιον του Γραφείου διοικητικής διαδικασίας, διότι, λαμβανομένων υπόψη των εκτεθέντων στην προηγούμενη σκέψη, δεν υφίσταται ουσιαστική διαφορά μεταξύ, αφενός, της προβολής του ισχυρισμού ότι το υπό εξέταση σήμα απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως και, αφετέρου, της προσκομίσεως αποδείξεων προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού.

(βλ. σκέψεις 47-48)